

inflexions

Artistes contemporanis dialoguen amb la
Col·lecció d'Art de l'Ajuntament d'Alcoi

14 de gener - 12 de maig 2022

EXPOSICIÓ

Inflexions Artistes Contemporanis dialoguen amb la Col·lecció d'Art de l'Ajuntament d'Alcoi

Ariadna García, Miriam Barea, Beatriu Marer,
Carmen Armenteros, AnBo, Andreu Alcaraz, Mireia Reche
Sala d'art La Capella - El Camí 42, Alcoi
Ajuntament d'Alcoi
14 de gener - 12 de maig 2022

Comissariat

Maria Guillem

Col·laboració

Gestión Arte ventura
David Ulibarri professor de l'EASDALcoi

CATÀLEG

Textos

Raül Llopis
Teresa Sanjuán
Maria Guillem

Traducció i revisió de textos

Ricard González Talens. Gabinet de Normalització Lingüística
de l'Ajuntament d'Alcoi

Disseny i maquetació

Calbo, disseny i comunicació visual

Fotomecànica i impressió

Gràfiques Papermuro S L

ISBN 978-84-16186-37-2

DL A 574- 2021

inflexions

Textos: Raül Llopis i Palmer • Teresa Sanjuán Oltra • Maria Guillem Moral

INFLEXIONS. Un punt d'inflexió entre la participació ciutadana i la cultura a Alcoi

Generar oportunitats artístiques, gràcies als pressupostos participatius, és un luxe per a una ciutat com la nostra.

Per una part demostra dues coses, l'emprenedoria alcoiana, en la qual un valora totes les possibles oportunitats de generar i, per altra, l'educació en la participació ciutadana que la nostra ciutat, està engrandint dia a dia.

En aquesta ocasió ha estat un projecte presentat per una persona sobradament preparada, jove i molt compromesa amb la ciutat i la cultura. Ella és, Maria Guillem. Qui va presentar aquesta proposta als pressupostos participatius.

Aquest projecte que ella va presentar unia dues coses: Joves i Cultura. Era una oportunitat perquè un grup d'artistes contemporanis novells dialogaren amb la Col·lecció d'Art de l'Ajuntament d'Alcoi, elaborant la seua versió d'una obra escollida. El conglomerat dels artistes seleccionats han estat: Ariadna García, Miriam Barea, Carmen Armenteros, Beatriu Marer, AnBo (Ángela Gálvez i Borja Molina), Andreu Alcaraz i Mireia Reche. Cada obra produïda pertany a diverses disciplines artístiques, com escultura, fotografia, instal·lació, videoart, il·lustració, art tèxtil i pintura.

Del resultat del seu treball i les seues obres, es va conceptuar una jornada en la qual els artistes van

presentar i exposar el seu treball fruit del diàleg amb les obres originals de la Col·lecció Municipal d'Art. Ens van explicar i ens van parlar sobre la seua producció, tècniques i el repte que els va suposar treballar la seua línia de treball amb peces d'aquests grans autors que formen part del patrimoni artístic d'Alcoi.

Un treball que ha destacat per totes les reinterpretacions artístiques i, com no, per la capacitat de produir unes obres que ens evoquen a obres que van ser elaborades per altres autores i autors.

Aquest projecte rep un nom perfecte, **INFLEXIONS**. I dic això perquè, al meu parer, aquest projecte ha generat un punt d'inflexió per tots els factors que han fet gran el projecte: Participació Ciutadana, Cultura, Art i Joventut.

Cal agrair a totes i tots els artistes pel magnífic treball que han dut a terme i molt especialment a la ideòloga i proposant del projecte, Maria Guillem; i d'aquests resultats esperem que gaudiu amb aquest catàleg i la seua exposició.

INFLEXIONS és un projecte que ha sigut possible gràcies a ser una de les propostes més votades de la passada edició dels Pressupostos Participatius de l'Ajuntament d'Alcoi i cal reforçar la idea perquè fa falta més participació per arribar a fer projectes com aquest, en els quals l'administració pública, la ciutadania i la cultura han quedat units amb una proposta perfecta.

INFLEXIONES. Un punto de inflexión entre la participación ciudadana y la cultura en Alcoy

Generar oportunidades artísticas gracias a los presupuestos participativos es un lujo para una ciudad como la nuestra.

Por una parte demuestra dos cosas, el emprendimiento alcoyano, en el que uno valora todas las posibles oportunidades de generar y, por otra, la educación en la participación ciudadana que nuestra ciudad, está agrandando día a día.

En esta ocasión ha sido un proyecto presentado por una persona sobradamente preparada, joven y muy comprometida con la ciudad y la cultura. Ella es, María Guillem. Quién presentó esta propuesta en los presupuestos participativos.

Este proyecto que ella presentó unía dos cosas: Jóvenes y Cultura. Era una oportunidad para que un grupo de artistas contemporáneos noveles dialogaran con la Colección de Arte del Ayuntamiento de Alcoy, elaborando su versión de una obra escogida. El conglomerado de los artistas seleccionados han sido: Ariadna García, Miriam Barea, Carmen Armenteros, Beatriu Marer, AnBo (Ángela Gálvez y Borja Molina), Andreu Alcaraz y Mireia Reche. Cada obra producida pertenece a diferentes disciplinas artísticas, como escultura, fotografía, instalación, video arte, ilustración, arte textil y pintura.

Del resultado de su trabajo y sus obras, se conceptuó una jornada donde los artistas presentaron

y expusieron su trabajo fruto del diálogo con las obras originales de la Colección Municipal de Arte. Nos explicaron y nos hablaron sobre su producción, técnicas y el reto que les supuso trabajar su línea de trabajo con piezas de estos grandes autores que forman parte del patrimonio artístico de Alcoy.

Un trabajo que ha destacado por todas las reinterpretaciones artísticas y, como no, por la capacidad de producir unas obras que nos evocan a obras que fueron elaboradas por otras autoras y autores.

Este proyecto tiene un nombre perfecto, **INFLEXIONS**. Y digo esto porque, a mi parecer, este proyecto ha generado un punto de inflexión por todos los factores que han hecho grande el proyecto: Participación Ciudadana, Cultura, Arte y Juventud.

Hay que agradecer a todas y todos los artistas por el magnífico trabajo que han llevado a cabo y muy especialmente a la ideóloga y proponente del proyecto, María Guillem; y de estos resultados esperamos que disfrutéis con este catálogo y su exposición.

INFLEXIONS es un proyecto que ha sido posible gracias a ser una de las propuestas más votadas de la pasada edición de los Presupuestos Participativos del Ayuntamiento de Alcoy y hay que reforzar la idea porque hace falta más participación para llegar a hacer proyectos como este, donde la administración pública, la ciudadanía y la cultura han quedado unidos con una propuesta perfecta.

Teresa Sanjuán Oltra Regidora de Participació Ciutadana de l'Ajuntament d'Alcoi

Des del departament de Participació Ciutadana i Transparència, veiem en aquesta proposta conjuminats tots els principis que regulen, envolten i hi haurien d'aparèixer a totes les propostes que la ciutadania presenta, als pressupostos participatius, com ara ser viables econòmicament, mirar pel bé comú, ser inclusiva, ser innovadora i original amb principis d'igualtat i sostenibilitat. I si, a més, treballen i donen a conèixer la cultura de la nostra ciutat i els seus artistes, molt millor.

Els pressupostos participatius són una eina que té la ciutadania per a fer arribar a l'administració, en aquest cas local, aquelles qüestions i propostes que consideren prioritàries, i llançar-les perquè es duen a terme al pressupost municipal.

Com dic aquest tipus de propostes i aquesta en particular, ens va sorprendre a l'hora del seu llançament, però més encara a la presentació que van realitzar a les instal·lacions de l'IVAM CADA Alcoi aquests joves artistes que han reconvertit obres d'art del nostre patrimoni, amb obres noves que passen a formar part també del nostre patrimoni, com la visió d'aquests joves d'una obra d'art pot donar els seus fruits en una altra des de la visió i perspectiva d'una altra persona, i el que ambdues transmeten juntes i per separat.

El treball que han realitzat aquests joves i l'explicació personalitzada de l'evolució del seu treball, des de triar l'obra seleccionada, passant per tot eixe procés creatiu mental, i com després el procés es du a terme i, finalment, el resultat. Tenim un patrimo-

ni molt gran, variat i excepcional a la nostra ciutat, però, sens dubte, destacaria el talent que tenim a la nostra ciutat. Passat i present ens van sorprendre i de segur ens donaran moltes alegries, culturalment parlant, al futur.

Per la nostra part només podem agrair: Agrair que l'eina que gestionem des de Participació Ciutadana, és a dir, els pressupostos participatius, ha estat la que ha fet possible aquest projecte. Agrair a Maria Guillem per desenvolupar i fer la proposta, i al departament de Cultura per l'ajut en tot allò que hem necessitat. I com no, als ARTISTES passats i, sobretot, presents, que ens han donat una lliçó, ens han dit ben fort: «Doneu-nos les ferramentes i de la resta ens encarreguem nosaltres», amb el resultat tan espectacular que hem obtingut.

Enhorabona a tots, per la feina ben feta i a gaudir de l'art.

Alcoi, novembre de 2021

Desde el departamento de Participación Ciudadana y Transparencia, vemos en esta propuesta aunados todos los principios que regulan envuelven y deberían aparecer en todas las propuestas que presenta la ciudadanía para los presupuestos participativos; ser viable económicamente, mirar por el bien común, ser inclusiva, innovadora y original con principios de igualdad y sostenibilidad. Y si, además, trabajan y dan a conocer la cultura de nuestra ciudad y sus artistas, mejor que mejor.

Los presupuestos participativos son una herramienta que tiene la ciudadanía para hacer llegar a la administración, en este caso local, todas las cuestiones y propuestas que se consideran prioritarias, y lanzarlas para que se lleven a cabo en el presupuesto municipal.

Como digo este tipo de propuestas y esta en particular, nos sorprendió a la hora de su lanzamiento, pero aún más en la presentación que realizaron en las instalaciones del IVAM CADA ALCOY, donde estos jóvenes artistas que han reconvertido obras de arte de nuestro patrimonio, con obras nuevas que pasarán a formar parte de nuestro patrimonio, y como la visión de estos jóvenes de una obra de arte puede dar sus frutos en otra desde la visión y perspectiva de otra persona, y lo que ambas transmiten juntas y por separado.

El trabajo que han realizado estos jóvenes y la explicación personalizada de la evolución de su trabajo desde elegir la pieza, pasando por todo el proceso creativo mental y como después el proceso se lleva a cabo hasta el resultado final. Tenemos un

patrimonio muy grande, variado y excepcional en nuestra ciudad, pero sin duda destacaría el talento que hay en nuestra ciudad. Pasado y presente nos sorprendieron y a buen seguro nos darán muchas alegrías, culturalmente hablando, en el futuro.

Por nuestra parte solo podemos agradecer que el trabajo que gestionamos desde Participación Ciudadana, es decir, los presupuestos participativos, haya hecho posible este proyecto. Agradecer a María Guillem por desarrollar y realizar la propuesta. Al departamento de Cultura por la ayuda en todo lo que hemos necesitado. Y, como no, a los ARTISTAS del pasado y, sobretudo, del presente, que nos han dado una lección, nos han dicho bien fuerte: «Dadnos las herramientas y del resto nos encargamos nosotros», con el resultado tan espectacular que hemos obtenido.

Enhorabuena a todos por el trabajo bien hecho y a disfrutar del arte.

Alcoy, noviembre de 2021

La Col·lecció Municipal d'Alcoi

Una col·lecció d'art municipal és el patrimoni artístic que es consolida amb el caràcter i la personalitat d'una societat. La Col·lecció d'Art de l'Ajuntament d'Alcoi mostra un recorregut del segle XVI al XIX amb un total de més de 900 peces, 650 pintures a la qual cal sumar-li obra gràfica i escultura.

Les col·leccions d'art ens parlen de la història, gustos i tècniques de cada època. A Alcoi, la guerra civil va suposar una gran pèrdua per al patrimoni històric i cultural de la ciutat, i gràcies a una iniciativa de salvament i recuperació del patrimoni duta a terme per l'artista Josep Pérez, *Peresejo*, va sol·licitar que declararen Museu Popular, l'edifici de l'església de Sant Jordi per a recollir objectes d'art, pintura, escultura i arqueologia producte de la confiscació oficial, a més de donar-li ús com a classe de dibuix, pintura i escultura. Finalitzat el conflicte armat, les autoritats creen la Comissió de recuperació artística, mitjançant la qual es van salvar gran part dels seus objectes. Posteriorment, a l'agost de 1942, l'Ajuntament d'Alcoi va sol·licitar a la Direcció General de Belles Arts una cessió d'obres de Patrimoni Nacional, la relació per les quals consta com a depòsit en el «Llibre de Registre d'Obres».

En aquesta primera Col·lecció d'Art se sumaran escultures de Lorenzo Ridaura i bon nombre d'obres oferides per l'escultor Peresejo. En 1945 s'inaugura el Museu d'Art; les seues pintures i escultures, a poc a poc, es van anar desplaçant per les col·leccions arqueològiques.

Per això, moltes de les obres pertanyen a aqueixa sèrie d'obres de Patrimoni Artístic Nacional que es van recuperar per a la formació del Museu d'Art en 1945 i que estan incloses en el Llibre de registre d'entrada d'objectes en propietat i depòsit del Museu d'Art d'Alcoi.

El projecte

INFLEXIONS és un projecte expositiu que oferix un acostament a la Col·lecció i a la Història de l'Art d'Alcoi. Artistes emergents reinterpreten set peces de la col·lecció proposant una nova mirada contemporània que reflexiona sobre el temps i la renovació del llenguatge artístic mitjançant el diàleg que es genera entre la peça de la col·lecció i la produïda.

Va ser l'obra la que els va triar a ells, i no al contrari, l'art és així de capritxós. És curiós, com a mesura que els projectes anaven agafant forma, els artistes confessaven que havien connectat perfectament amb la peça de la col·lecció que van triar i que han versionat.

Açò ja ho van demostrar en les Jornades del 28 d'octubre del 2021 que van tindre lloc en l'IVAM CADA ALCOI, on un per un ens van explicar el procés creatiu fins a arribar a l'obra final. Un esforç que es pot veure en aquesta exposició en l'espai de la sala d'Art la Capella de l'Antic Asil durant els mesos de gener a març de 2022.

En el recorregut d'INFLEXIONS, **Ariadna Garcia** ens parla de l'individualisme social a través de les seues

fotografies inspirades en l'obra *Alienació*, 2004, de Rafa Calbo i la seua forma d'expressió, l'autoretrat. **Míriam Barea**, amb les seues escultures de metall que contrasten amb els brodats i connecten amb l'obra *Religioses*, 1926, de Pedro Martínez Expósito, que igual que **Beatriu Marer** en la seua peça de videoart inspirada en *Geomètric Nu*, 1979, d'Antoni Coll, tracten el tema de gènere, perquè ambdues utilitzen les disciplines que se li han atribuït a les dones al llarg del temps. **Carmen Armenteros**, apassionada pel paisatge no va dubtar a triar-ne tres del segle XX d'autoria anònima per a conceptualitzar-los, conjuminar-los i aprofundir sobre la teoria del paisatge i l'horitzó, mitjançant un material pioner en els 70, el neó, que artistes com Keith Sonnier prèviament van utilitzar transformant el llenguatge del minimalisme escultòric en una arquitectura de llum. **AnBo** (**Ángela Gálvez** i **Borja Molina**), li dona la volta a *La Bonaventura*, 1904, d'Edmund Jordá, una pintura costumista de temàtica modernista de principis del segle XX que trasllada en una il·lustració amb les mateixes protagonistes i escenari, però portat al segle XXI. **Andreu Alcaraz** tria *Lliçó de lectura*, 1904, de Josep Mongrell, obra que prové d'aqueixa recuperació de Patrimoni Nacional que es va generar per a la formació del Museu d'Art en 1945, que queda reflectit en la part posterior del quadre i que Andreu reinterpreta pictòricament jugant amb el record i l'oblit amb *Instruccions de joc*. La mostra finalitza amb la peça de la dissenyadora de moda **Mireia Reche**, que selecciona *Venècia*, 1885 (també de Patrimoni Nacional), una obra de Ricardo Federico de Madrazo i Garreta, les peces de la jove protagonista que bateja com *Bianca* (títol de

la seua obra) apareixen aplanades entre metacrilat, com si la model haguera desaparegut en l'aire deixant la petjada als diversos objectes que van poder formar part de la rutina el dia que va ser retratada a Venècia a la fi del segle XIX. Des de la vestimenta que portava, fins als objectes personals, com el tiquet de la cafeteria Florian de la Piazza Sant Marco, que curiosament continua oberta, i l'etiqueta del ram de flors que va comprar en el Mercato di Rialto, mercat principal de les flors de Venècia.

Una exposició diferent, una oportunitat perquè el ciutadà alcoià reconega el seu patrimoni i per a impulsar el talent de joves artistes amb una sòlida formació acadèmica que el fet d'haver treballat obres d'importants autors els haja suposat un punt d'inflexió a la seua carrera artística.

La Colección Municipal de Alcoy

Una colección de arte municipal es el patrimonio artístico que se consolida con el carácter y la personalidad de una sociedad. La Colección de Arte del Ayuntamiento de Alcoy muestra un recorrido del siglo XVI al XIX con un total de más de 900 piezas, 650 pinturas a las que hay que sumarle obra gráfica y escultura.

Las colecciones de arte nos hablan de la historia, gustos y técnicas de cada época. En Alcoy, la guerra civil supuso una gran pérdida para el patrimonio histórico y cultural de la ciudad, y gracias a una iniciativa de salvamento y recuperación del patrimonio llevada a cabo por el artista Josep Pérez, *Peresejo*, solicitó que declararan Museo Popular, el edificio de la iglesia de San Jorge para recoger objetos de arte, pintura, escultura y arqueología producto de la confiscación oficial, además de darle uso como clase de dibujo, pintura y escultura. Finalizado el conflicto armado, las autoridades crean la Comisión de recuperación artística, mediante la que se salvaron gran parte de sus objetos. Posteriormente, en agosto de 1942, el Ayuntamiento de Alcoy solicitó a la Dirección General de Bellas Artes una cesión de obras de Patrimonio Nacional, la relación por las cuales consta como depósito en el «Libro de Registro de Obras».

En esta primera Colección de Arte se sumarán esculturas de Lorenzo Ridaura y buen número de obras ofrecidas por el escultor Peresejo. En 1945 se

inaugura el Museo de Arte; sus pinturas y esculturas, poco a poco, se fueron desplazando por las colecciones arqueológicas.

Por eso, muchas de las obras pertenecen a esa serie de obras de Patrimonio Artístico Nacional que se recuperaron para la formación del Museo de Arte en 1945 y que están incluidas en el Libro de registro de entrada de objetos en propiedad y depósito del Museo de Arte de Alcoy.

El proyecto

INFLEXIONS es un proyecto expositivo que ofrece un acercamiento a la colección y a la historia del arte de Alcoy. Artistas emergentes reinterpretan siete piezas de la colección proponiendo una nueva mirada contemporánea que reflexiona sobre el tiempo y la renovación del lenguaje artístico a través del diálogo que se generan entre la pieza de la colección y la producida.

Fue la obra la que les eligió a ellos, y no al contrario, pues el arte es así de caprichoso. Es curioso, como a medida que los proyectos iban cogiendo forma, los artistas confesaban que habían conectado perfectamente con la pieza de la colección que eligieron y que han versionado.

Esto ya lo demostraron en las Jornadas del 28 de octubre del 2021 que tuvieron lugar en el IVAM CADA ALCOI, donde, uno por uno, nos explicaron el proceso creativo hasta llegar a la obra final. Un esfuerzo que se puede ver en esta exposición en

el espacio de la sala d'Art la Capella de l'Antic Asil durante los meses de enero a marzo de 2022.

En el recorrido de INFLEXIONS, **Ariadna Garcia** nos habla del individualismo social a través de sus fotografías inspiradas en la obra *Alienació*, 2004, de Rafa Calbo y su forma de expresión, el auto-retrato. **Míriam Barea**, con sus esculturas de metal que contrastan con los bordados y conectan con la obra *Religioses*, 1926, de Pedro Martínez Expósito, que al igual que **Beatriu Marer** en su pieza de vídeo arte inspirada en *Geomètric Nu*, 1979, de Antoni Coll, tratan el tema de género, pues ambas utilizan las disciplinas que se le han atribuido a las mujeres a lo largo del tiempo. **Carmen Armenteros**, apasionada por el paisaje no dudó en escoger tres del siglo XX de autoría anónima para conceptualizarlos, aunarlos y profundizar sobre la teoría del paisaje y el horizonte, mediante un material pionero en los 70, el neón, que artistas como Keith Sonnier previamente utilizaron transformando el lenguaje del minimalismo escultórico en una arquitectura de luz. **AnBo** (**Ángela Gálvez** y **Borja Molina**), le da la vuelta a *La Bonaventura*, 1904, de Edmund Jordá, una pintura costumbrista de temática modernista de principios del siglo XX que traslada en una ilustración con las mismas protagonistas y escenario, pero llevado al siglo XXI. **Andreu Alcaraz** escoge *Lliçó de lectura*, 1904, de Josep Mongrell, obra que proviene de esa recuperación de Patrimonio Nacional que se generó para la formación del Museo de Arte en 1945, que queda reflejado en la parte trasera del cuadro y que Andreu reinterpreta pictóricamente jugando con el recuerdo y el olvido con *Instruccions de joc*.

La muestra finaliza con la pieza de la diseñadora de moda **Mireia Reche**, que selecciona *Venecia*, 1885 (también de Patrimonio Nacional), una obra de Ricardo Federico de Madrazo y Garreta, las prendas de la joven protagonista que bautiza como *Bianca* (título de su obra) aparecen aplanadas entre metacrilato como si la modelo hubiera desaparecido en el aire dejando la huella a los diferentes objetos que pudieron formar parte de la rutina el día que fue retratada en Venecia a finales del siglo XIX. Desde la vestimenta que llevaba, hasta los objetos personales como el ticket de la cafetería Florian de la Piazza San Marco, que curiosamente sigue abierta, y la etiqueta del ramo de flores que compró en el Mercato di Rialto, mercado principal de las flores de Venecia.

Una exposición diferente, una oportunidad para que el ciudadano alcoyano reconozca su patrimonio y para impulsar el talento de jóvenes artistas con una sólida formación académica que el haber trabajado obras de importantes autores les haya supuesto un punto de inflexión a su carrera artística.

Artistes contemporanis

Ariadna García

Miriam Barea

Beatriu Marer

Carmen Armenteros

AnBo

Andreu Alcaraz

Mireia Reche

Ariadna García La Vall d'Albaida (València), 2001

Va estudiar fotografia a l'Escola d'Art i Superior de Disseny d'Alcoi, EASDAlcoi. Actualment cursa un màster de fotografia i creació audiovisual, en la EASD de València. Va participar en la publicació col·lectiva *Temps Detingut, memòria fotogràfica del confinament*, fotollibre editat pel reconegut fotògraf Eduardo Nave, gràcies a la Fundació Enaire i PHOTOESPAÑA en 2020.

La fotografia li serveix com a eina per a poder expressar-se plenament, d'una forma molt més lliure que mitjançant paraules. Un dels gèneres que més practica és l'autoretrat; «m'ha ajudat a conèixer-me, explorar-me i sobretot acceptar-me tal com soc».

Fruit de la connexió amb la peça *Alienació*, 2004 de Rafa Calbo Such sorgeix *Anècdota; una conversa en la qual tothom parla, però ningú escolta*. Una col·lecció de fotografies conceptuals que ens parlen sobre la pèrdua, el distanciament i la constant cerca d'identitat. Una obra que pretén fer-nos reflexionar sobre els estàndards socials i l'individualisme.

Estudió fotografía en la Escuela de Arte y Superior de Diseño de Alcoy, EASDAlcoi. Actualmente cursa un máster de fotografía y creación audiovisual, en la EASD de Valencia. Participó en la publicación colectiva *Tiempo Detenido, memoria fotográfica del confinamiento*, foto libro editado por el reconocido fotógrafo Eduardo Nave, gracias a la Fundación Enaire y PHOTOESPAÑA en 2020.

La fotografía le sirve como herramienta para poder expresarse plenamente, de una forma mucho más libre que mediante palabras. Uno de los géneros que más practica es el autorretrato; «me ha ayudado a conocerme, explorarme y sobre todo aceptarme tal como soy».

Fruto de la conexión con la pieza *Alienación*, 2004 de Rafa Calbo Such surge *Anécdota; una conversación en la que todo el mundo habla, pero nadie escucha*. Una colección de fotografías conceptuales que nos hablan sobre la pérdida, el distanciamiento y la constante búsqueda de identidad. Una obra que pretende hacernos reflexionar sobre los estándares sociales y el individualismo.

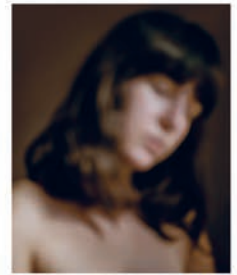
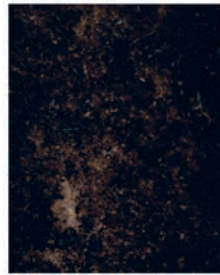
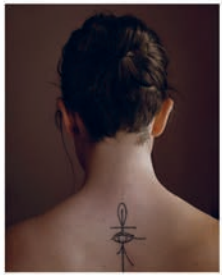
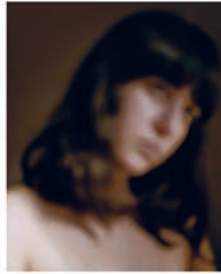
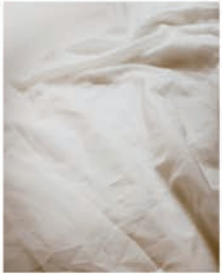
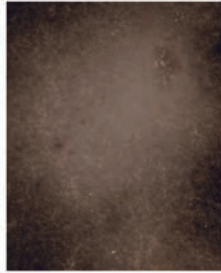
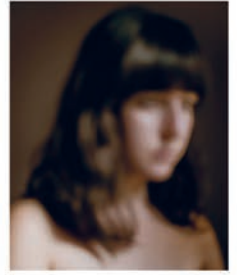
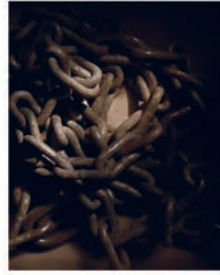
Fotografies que componen la peça d'Ariadna

Alienació, 2004 • Rafa Calbo Such (tècnica mixta, 180 × 140 cm)

Anècdota; una conversa en la qual tothom parla, però ningú escolta, 2021
• Ariadna García (onze imatges de 37,5 × 30 cm en paper fotogràfic sobre dibond) ►

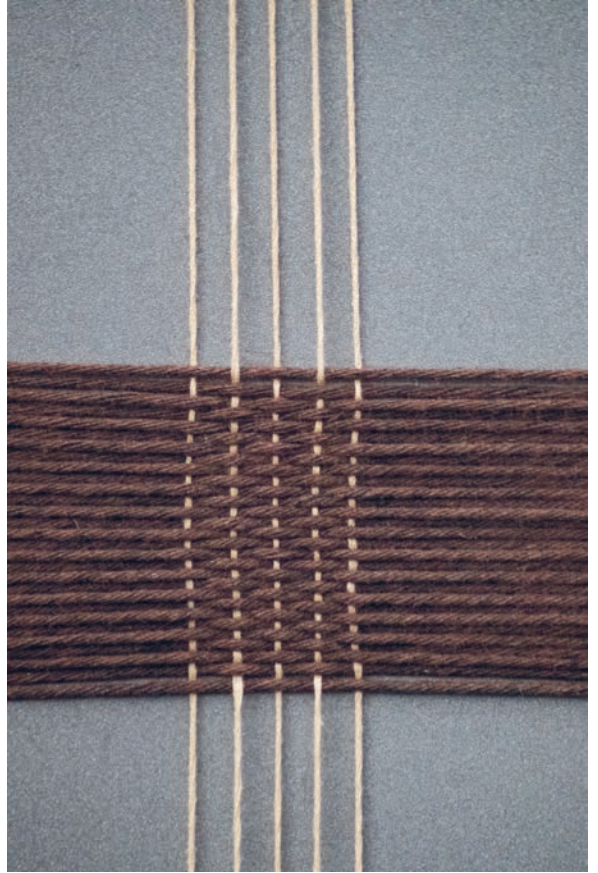
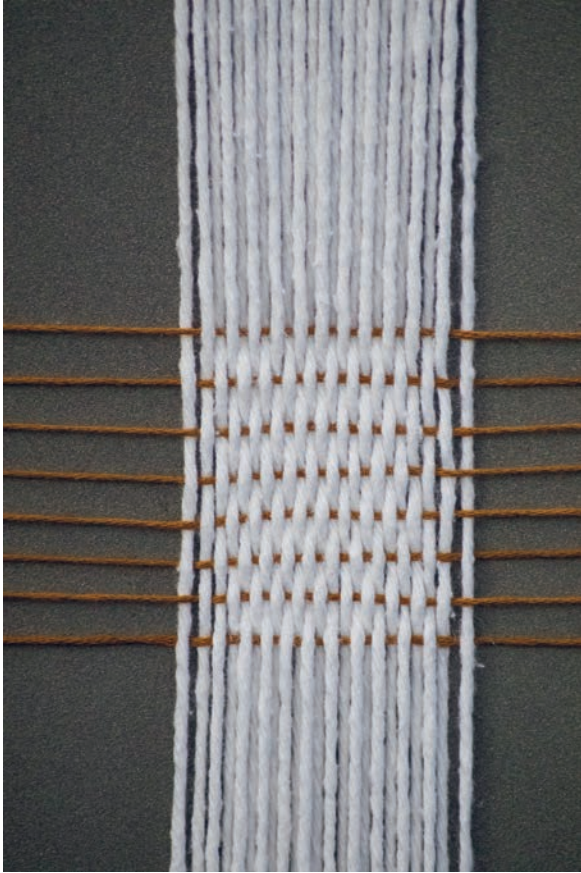
Miriam Barea Alcoi (Alacant), 1997

Artista multidisciplinària i dissenyadora gràfica. Graduada en Belles arts amb especialitat en Arts Plàstiques en la facultat d'Altea de la Universitat Miguel Hernández, continua la seua formació i realitza el màster en Disseny Gràfic per l'Escola Superior de Disseny de Barcelona. A més, compta amb formació complementària en confecció, fotografia i màrqueting digital. En el seu treball investiga l'art del brodat i porta la tècnica a l'escultura, canvia suports sobre els quals brodar i crea volums amb ells.

Despunta és la relectura que realitza Miriam de la peça *Religioses*, 1926 de Pedro Martínez Expósito, una obra d'una tècnica que desafia l'estàndard, perquè aconsegueix harmonitzar el ferro, un material dur perforat, amb brodats i teixits que són blans. D'aquesta unió brolla un doble diàleg entre totes dues peces: en una s'enllacen fils i en l'altra s'entrecreuen mirades, mirades que són completament diferents i diuen coses diferents, com la jove religiosa que despunta, destaca i ens revela la seua disconformitat en la seua posició de submissió i oració, al contrari de la resta de retratades.

Artista multidisciplinar y diseñadora gráfica. Graduada en Bellas Artes con especialidad en Artes Plásticas en la Facultad de Altea de la Universidad Miguel Hernández, continuó su formación realizando el máster en Diseño Gráfico por la Escuela Superior de Diseño de Barcelona. Además, cuenta con formación complementaria en confección, fotografía y marketing digital. En su trabajo investiga el arte del bordado llevando la técnica a la escultura, cambiando soportes sobre los que bordar y creando volúmenes con ellos.

Despunta es la relectura que realiza Miriam de la pieza *Religiosas*, 1926 de Pedro Martínez Expósito, una obra de una técnica que desafía lo estándar, pues logra armonizar el hierro, un material duro perforado, con bordados y tejidos que son blandos. De esta unión brota un doble diálogo entre ambas piezas: en una se enlazan hilos y en la otra se entrecruzan miradas, miradas que son completamente diferentes y dicen cosas distintas, como la joven religiosa que despunta, destaca y nos revela su disconformidad en su posición de sumisión y oración, al contrario del resto de retratadas.

Detalls dels brodats de les peces de Miriam

Religioses, 1926 • Pedro Antonio Martínez Expósito (oli sobre llenç, 70 × 58 cm)

Despunta, 2021 • Miriam Barea (tres esculturas de ferro brodades de 170 × 120 × 120 cm cadascuna)

Beatriu Marer Ibi (Alacant), 1997

Graduada en Belles Arts continua la seua formació i cursa el màster en Estudis Culturals i Arts Visuals en la Universitat Miguel Hernández d'Elx. Actualment, realitza el doctorat sobre Ciències Socials i Jurídiques en la Universitat Miguel Hernández.

Exoesquelets, és com es titula la seua última exposició individual que va tindre lloc a la Sala del Centre Cultural Salvador Miró de Ibi. Posteriorment ha participat en diverses mostres col·lectives. En les seues obres desplega un conjunt d'elements brodats i peces de vestir on presenta disciplines atribuïdes a les dones al llarg dels temps lligat a la constant cerca d'identitat a través de la memòria, tant individual com social.

Pell i Nu es la reinterpretació de l'obra *Geomètric Nu*, 1970 d'Antoni Coll. Un gran tapís format amb un conjunt de rectangles on és reproduïxen diferents textures del cos i la natura. Una videoinstal·lació que estableix una relació amb l'obra de Coll en l'estudi femení, la geometria, les textures i impressions que ens parla de la memòria del pas del temps, la llar que habitem i marques que escriuen la nostra història.

Graduada en Bellas Artes continuó su formación cursando el máster en Estudios Culturales y Artes Visuales en la Universidad Miguel Hernández de Elche. Actualmente, realiza el doctorado en Ciencias Sociales y Jurídicas en la Universidad Miguel Hernández.

Exoesqueletos, es como se titula su última exposición individual que tuvo lugar en la Sala del Centro Cultural Salvador Miró de Ibi. Posteriormente ha participado en varias muestras colectivas. En sus obras despliega un conjunto de elementos bordados y prendas de vestir donde presenta disciplinas atribuidas a las mujeres a lo largo de los tiempos.

Pell i Nu es la reinterpretación de la obra *Geometric Nu*, 1970 de Antoni Coll. Un gran tapiz formado por un conjunto de rectángulos donde se reproducen una serie de texturas del cuerpo y la naturaleza. Una videoinstalación que establece una relación con la obra de Coll en el estudio femenino, la geometría, las texturas e impresiones que nos habla de la memoria del tiempo, el hogar que habitamos y las marcas que escriben nuestra historia.

Fragments dels fotogrames del vídeo *Pell i Nu*

Geomètric nu, 1970 • Antoni Coll (oli sobre taula, 72,5 × 59 cm)

Pell i nu, 2011 • Beatriu Marer (vídeo sobre peça tèxtil, 416 × 522 cm) ►

Carmen Armenteros València, 1993

Estudiant de la Universitat de Belles Arts de València, amb màster en Producció Artística. Actualment es troba realitzant el doctorat en arquitectura i paisatgisme a Roma.

Va treballar uns mesos als Estats Units, això li va permetre desenvolupar un tipus d'observació i una adaptació completament diferent. També va obtenir una beca per a estudiar en el departament de fotografia de la Universitat TEI d'Atenes. La seua línia d'investigació artística més recent se centra en els conceptes de llum, memòria i joc. Les seues últimes peces de neó reflecteixen aqueixa juxtaposició entre les memòries de la seua infantesa i el seu desenvolupament artístic actual: Passat i present en un mateix pla.

Després d'una selecció de paisatges de principis del segle XX d'autoria anònima, naix *Paisatges desconeguts*, una peça de neó on l'artista aprofundeix el concepte verd: color del paisatge i de l'últim raig de sol abans de posar-se sobre l'horitzó. L'obra respon a tres mirades desconegudes, amb diferents siluetes de llum que connecten i formen un nou paisatge.

Estudiante de la Universidad de Bellas Artes de Valencia, con máster en Producción Artística. Actualmente se encuentra realizando el doctorado en arquitectura y paisajismo en Roma.

Trabajó unos meses en Estados Unidos, esto le permitió desarrollar un tipo de observación y una adaptación completamente diferente. También obtuvo una beca para estudiar en el departamento de fotografía de la Universidad TEI de Atenas. Su línea de investigación artística más reciente se centra en los conceptos de luz, memoria y juego. Sus últimas piezas de neón reflejan esa juxtaposición entre las memorias de su niñez y su desarrollo artístico actual: Pasado y presente en un mismo plano.

Tras una selección de paisajes de principios del siglo XX de autoría anónima, nace *Paisatges desconeguts*, una pieza de neó donde la artista profundiza el concepto verde: color del paisaje y del último rayo de sol antes de ponerse sobre el horizonte. La obra responde a tres miradas desconocidas, con diferentes siluetas de luz que conectan y forman un nuevo paisaje.

Esbós previ dels horitzons dels *Paisatges desconeguts*

Paisatge amb núvols, principis s.XX (oli sobre taula, 16,5 x 12 cm)

Penyals i arbres, 1905 (oli sobre cartó, 36 x 24 cm)

Roma aeterna, 1946 (aquarel·la, 48 x 34 cm)

Paisatges desconeguts, 2021 • Carmen Armenteros (peça de neó, 204 × 40 cm)

AnBo **Ángela Gálvez (Alacant, 1999) - Borja Molina (Cocentaina, 1988)**

Tots dos han cursat els seus estudis d'Il·lustració Aplicada al Producte a l'Escola d'Art i Superior de Disseny d'Alcoi, EASDALcoi. Dominen diversos aspectes del disseny, des d'estampacions i rapports, a il·lustració de moda i tèxtil. Són un gran equip que han aconseguit premis com el de Café Barsel (2020) i la Beca Aitex (2021).

La Bona Aventura és com han titulat a la seua obra, una escena costumista del segle XXI inspirada en *La Bonaventura*, de l'autor alcoià Edmund Jordà, 1904, que a més de pintor, va treballar en el món del disseny i en el de la il·lustració. La peça es tracta d'una il·lustració impresa en una tela que respecta l'harmonia del quadre de la col·lecció i que ens convida a dialogar en el temps amb una obra repleta de simbologia, desig i picardia.

Ambos han cursado sus estudios de Ilustración Aplicada al Producto en la Escuela de Arte y Superior de Diseño de Alcoy, EASDALcoi. Dominan varios aspectos del diseño, desde estampaciones y rapports, a ilustración de moda y textil. Son un gran equipo que han conseguido premios como el de Café Barsel (2020) y la Beca Aitex (2021).

La Buena Aventura es cómo han titulado a su obra, una escena costumbrista del siglo XXI inspirada en *La Bonaventura*, del autor alcoyano Edmund Jordà, 1904, que además de pintor, trabajó en el mundo del diseño y en el de la ilustración. La pieza se trata de una ilustración impresa en una tela que respeta la armonía del cuadro de la colección y que nos invita a dialogar en el tiempo con una obra repleta de simbología, deseo y picardía

Detall del procés de producció de *La buena aventura*

La bonaventura, 1904 • Edmund Jordà Pascual (oli sobre llenç, 98 × 147 cm)

La buena aventura, 2011 • AnBo (tècnica mixta; il·lustració de retoladors Promaker i posterior impressió tèxtil, 145 × 200 cm)

Andreu Alcaraz Alcoi (Alacant), 1995

Graduat en Belles Arts per la Universitat Politècnica de València. Aprofundeix la seua investigació plàstica a més dels mètodes expositius, amb el màster en Producció Artística per la Universitat Politècnica de València. Actualment, la seua línia d'investigació artística se centra en el moviment, la memòria i les relacions humanes en el segle actual, dins de l'àmbit de la generació de records.

La lectura passa a ser el descobriment d'un joguet amb *Instruccions de joc*, una nova creació pictòrica que connecta amb l'obra *Lliçó de lectura*, en 1904, de Josep Mongrell. Una peça fraccionada, que juntes mostren una única peça, però que separades són part d'un trencaclosques narratiu. Quins records han de romandre entre nosaltres, quins moments no tant i quines experiències viscudes de la infància pot ser que desperten en la nostra memòria en veure l'obra d'Andreu.

Graduado en Bellas Artes por la Universidad Politécnica de Valencia. Profundiza su investigación plástica además de los métodos expositivos, con el máster en Producción Artística por la Universidad Politécnica de Valencia. Actualmente, su línea de investigación artística se centra en el movimiento, la memoria y las relaciones humanas en el siglo actual, dentro del ámbito de la generación de recuerdos.

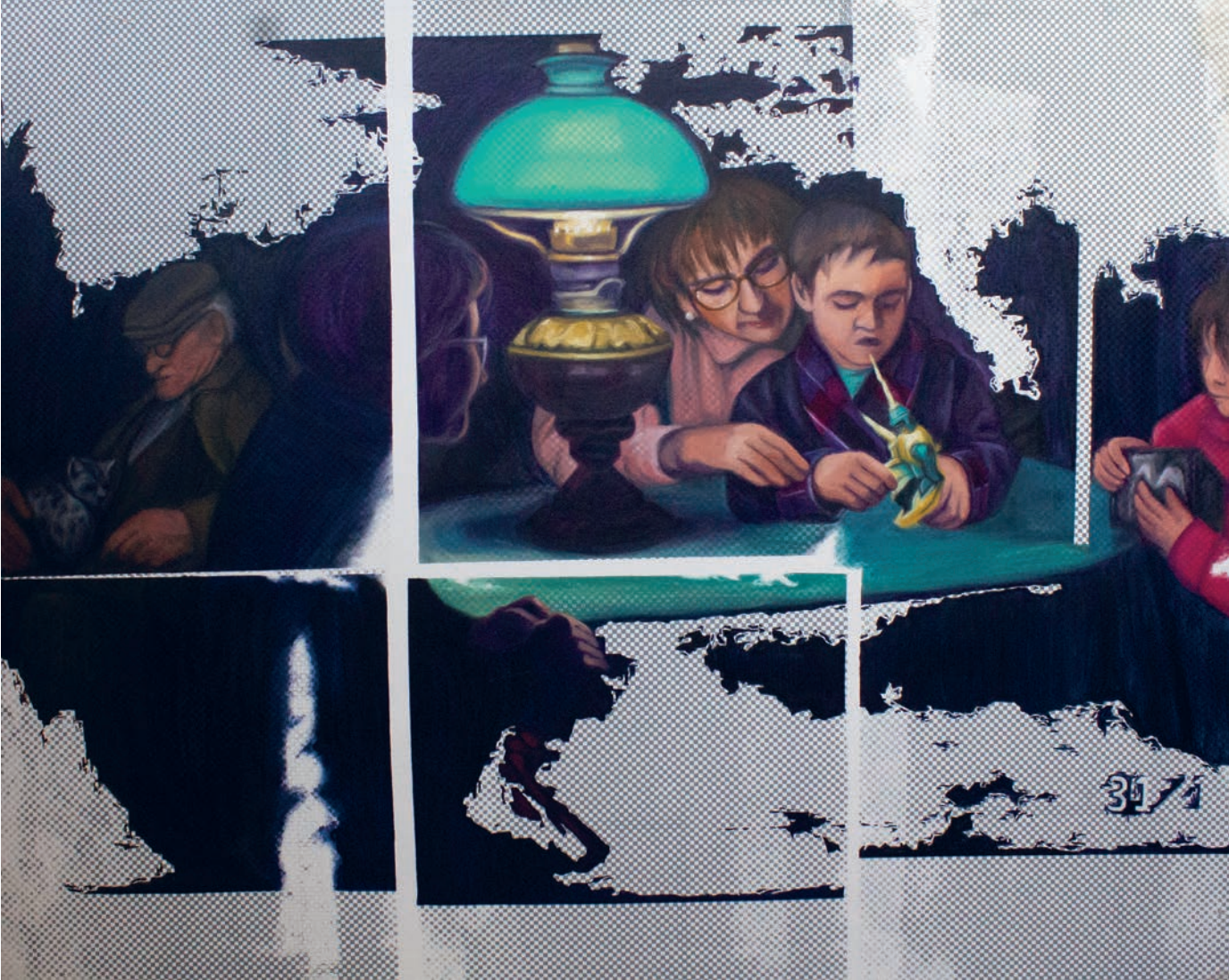
La lectura pasa a ser el descubrimiento de un juguete con *Instruccions de joc*, una nueva creación pictórica que conecta con la obra *Lliçó de lectura*, en 1904, de Josep Mongrell. Una pieza fraccionada, que juntas muestran una única pieza, pero que separadas son parte de un rompecabezas narrativo. Que recuerdos deben permanecer entre nosotros, que momentos no tanto y que experiencias vividas de la infancia puede que despierten en nuestra memoria al ver la obra de Andreu.

Imatges extretes de cintes VHS que formen part de l'estudi previ de creació

Lliçó de lectura, 1899 • Josep Mongrell Torrent (oli sobre llenç, 44 × 70 cm)

Instruccions de joc, 2021 • Andreu Alcaraz (oli i serigrafia sobre llenç, 125 x 155 cm)

Mireia Reche Ibi (Alacant), 1995

Dissenyadora de moda. Va estudiar el grau superior de Disseny de Moda i el cicle superior d'Estilisme i Indumentària a l'Escola d'Art i Superior de Disseny d'Alcoi, EASDALcoi i en Burg Giebichenstein University of Art and Design, Alemanya. En el seu treball experimenta l'estampació tèxtil, collage, patronatge, dibuix al nu i fotografia, i en els seus dissenys aposta, principalment, per la moda sostenible.

Després de l'estudi de l'obra *Venezia*, en 1885, de Ricardo Federico de Madrazo i Garret sorgeix *Bianca*, una natura morta contemporània on apareixen els diversos objectes que van poder formar part de la rutina de la protagonista del quadre el dia que va ser retratada a Venècia a la fi del segle XIX. Des de la vestimenta que portava, fins als objectes personals aplanats entre metacrilat com si el model haguera desaparegut en l'aire a l'estil Thomas Petherick i Georgia Pendlebury.

Diseñadora de moda. Estudió el grado superior de Diseño de Moda y el ciclo superior de Estilismo e Indumentaria en la Escuela de Arte y Superior de Diseño de Alcoy, EASDALcoi y en Burg Giebichenstein University of Art and Design, Alemania. En su trabajo experimenta la estampación textil, collage, patronaje, dibujo al desnudo y fotografía y en sus diseños apuesta principalmente en la moda sostenible.

Tras el estudio de la obra *Venezia*, en 1885, de Ricardo Federico de Madrazo y Garret surge *Bianca*, un bodegón contemporáneo donde aparecen los diferentes objetos que pudieron formar parte de la rutina de la protagonista del cuadro el día que fue retratada en Venecia a finales del siglo XIX. Desde la vestimenta que llevaba, hasta los objetos personales aplanados entre metacrilato como si el modelo hubiera desaparecido en el aire al estilo Thomas Petherick y Georgia Pendlebury.

Esbós previ a la peça *Bianca*

Venezia, 1885 • Ricardo Federico de Madrazo i Garreta (oli sobre llenç, 95 × 62 cm)

Bianca, 2021 • Mireia Reche (tècnica mixta, brodat, confecció i desenvolupament de la natura morta i metacrilat, 200 × 100 cm)

GALERIA FOTOGRÀFICA

Ariadna García

Miriam Barea

Beatriu Marer

Carmen Armenteros

AnBo

Ángela Gálvez

Borja Molina

Andreu Alcaraz

Mireia Reche

Presentació de la Jornada Inflexions,
28 d'octubre de 2021 a l'IVAM CADA ALCOI

inflexions

